

Tiina Nopola • Mervi Lindman

SIIRI
ja
kaino kurpitsa

TAMMI

Siiri laahusti unisena keittiöön ja haukotteli.

– Huomenta, isä sanoi ja kaatoi Siirin kuppiin kaakaota.

Äiti kauhoi lautaselle puuroa ja sirotteli päälle muutaman vaaleanvihreän palleron.

Siirin silmät räpähtivät auki.

– Mitä nuo ovat?

– Kurpitsansiemeniä, niissä on paljon vitamiineja.

Siiri tuijotti siemeniä epäluuloisena.

– Maista, ne ovat hyviä, äiti kehui.

Siiri nappasi yhden siemenen puuron päältä ja lipaisi sitä kielellään.

- Kummallisen makuinen, hän hän totesi. – Miksei niistä tule kurpitsoja?
- Voihan niistä kasvattaa kurpitsojakin, isä sanoi.
- Kurpitsa saattaa paisua jättiläismäiseksi, se voi painaa monta sataa kiloa!
- Oho! Siiri hämmästyi.
- Syksyllä kurpitsosta tehdään kynttilälyhtyjä, äiti kertoi.
- Sitten pidetään juhlat! jatkoi isä. – Ja kummitellaan!

– Kummitellaan! Siiri hihkaisi, keräsi siemenet puuron päältä ja sujautti ne paperipussiin.

– Minä menen käymään pikku-Oton luona!

– Pikku-Otto! Siiri huusi.

Pikku-Otto avasi ikkunan ja näki Siirin heiluttelevan paperipussia kädessään.

– Mitä siinä pussissa on? kysyi pikku-Otto.

– Kurpitsansiemeniä. Järjestetään kurpitsajuhla!

– Mikä se on? pikku-Otto hämmästeli.

– Siemenistä kasvatetaan isoja kurpitsoja, niihin laitetaan kynttilät ja sitten kummitellaan! Siiri kertoi.

– Kiva! pikku-Otto innostui.

– Mitä te teette? kuului portilta.
Keski-Otto ja iso-Otto
kurkkivat aidan takaa.

– Kasvatetaan kurpitsa ja kummitellaan,
pööö! pikku-Otto uhosi ja heilutteli
käsiään uhkaavasti.

– Höh, ei yhtään pelota, iso-Otto
tokaisi. – Osataan mekin kasvattaa
kurpitsa.

– Ihan varmasti osataan, säesti
keski-Otto.

Siiri antoi jokaisen käteen
siemenen ja piti itse yhden.

– Nyt on kaikilla oma
kurpitsansiemen. Tehdään
kyltit ja istutetaan.

Siiri teki kuopan kasvimaan,
tipautti sinne kurpitsansiemenen ja
työnsi nimikyltin multa.

– Valmis, Siiri totesi ja antoi
lapion iso-Otolle.

Iso-Otto heitti siemenen
kuoppaan, kirjoitti nimensä
tuohenpalaan ja kiinnitti sen
risunpätkään.

Keski-Otto kaivoi taskustaan
jäätelötikun, rustasi siihen nimensä
ja viskasi siemenen kuoppaan.

Pikku-Ottokin tonki taskujaan,
mutta löysi vain pullonkorkin ja
asetti sen merkiksi.

– Kurpitsoja pitää kastella, Siiri
neuvoi ja haki kastelukannun
vajasta.

Siiri ja Otot innostuvat kasvattamaan kurpitsoja, koska he haluavat järjestää kurpitsajuhlan. Siirin kurpitsa ei kuitenkaan kasva, vaikka hän kastelee sitä ahkerasti. Kurpitsat pitävät musiikista, Siirin isä kertoo. Siiri soittaa nokkahuilua, Iso-Otto hakkaa bongorumpua ja keski-Otto helistelee marakasseja, mutta mikään ei auta.

Syksy lähestyy. Siiri ja Otot ihmettelevät pikkuista kurpitsanalkua. "Miksi se haluaa olla piilossa?" Siiri kysyy. "Ehkä se on ujo," toteaa iso-Otto. Mutta mitä tapahtuu, kun pikku-Otto soittaa kurpitsalle melodikkaa? Pääseekö Siirin kurpitsa ujoudestaan?

Siirin aiemmista seikkailuista kertovat kuvakirjat:

Siiri ja kolme Ottoa

Siiri ja kadonnut tähti

Siiri ja yläkerran Onni

Siiri löytää simpukan

Siiri ja sotkuinen Kerttu

Siiri ja Heppa Huoleton

Siiri ja kamala possu

Siiri ja kumma Kasper

Siiri ja Kertun kirppu

Siiri ja koppava kaniini

Siiri ja hurja Hunskele

Siiri ja nolo nalle

Siirin jouluyllätys

Siiri ja kauhea kummitus

Siiri tekee maalin

Siiri ja lumimies

Siiri ja villi taaper

Siirejä on rakastettu jo vuodesta 2002 lähtien! Niitä luetaan ympäri maailman monella kielellä.

L85.2
www.tammi.fi
ISBN 978-952-04-3226-3

